

som vi fra vor Side har gjort gældende skulde være de herskende. Jeg skal i saa Henseende særlig pege paa, at den Formulering, der nu forhaabentlig vil blive givet Kontrolbestemmelserne, ikke svækker Mulighederne for nu omsider at faa et effektivt Kontrolsystem. Endvidere vil jeg gerne bemærke, at den Enighed, der er opnaaet, hele Tiden har været tilstræbt fra vor Side, og jeg ser i Socialdemokratiets Tilslutning til Lovforslaget, som det foreligger, en Borgen for, at Arbejderne ikke kan gøre gældende, at Lovforslaget er saa forfærdelig daarligt i social Henseende, en Borgen for, at man ogsaa i saa Henseende trygt kan stemme for Ændringsforslagene.

Dahlggaard: Af mine Udtalelser under denne Sags Behandling og sidst i Forgaars under den paabegyndte eneste Behandling vil man forstaa, at vi har kunnet tiltræde de foreliggende Ændringsforslag. Ændringsforslaget til § 11, hvorefter København ikke skal kunne betragtes som en Landsdel med Hensyn til Arbejdsløshedskassernes Omraade, er i Overensstemmelse med et Ændringsforslag, der er stillet af os ved anden Behandling. Ændringsforslaget til § 16, hvorefter Kommunernes Bidrag til Arbejdsløshedskasserne ligesom hidtil sættes i Forhold til Medlemsbidraget, er omtrentenslydende med et Ændringsforslag, der blev stillet af os. Ændringsforslaget til § 20 medfører, at den Mindstelønsbestemmelse, som vi har modarbejdet, gaar ud, og at dette Punkt bliver affattet i alt væsentligt enslydende med det Ændringsforslag, som vi stillede til anden Behandling. Bestemmelsen i Ændringsforslaget til § 29, hvorefter Ministeren, hvis Arbejdsløshedsfondens Midler gaar op over 50 Mill. Kr., ogsaa kan nedsætte Arbejdsløshedskassernes Bidrag til Fonden, var ligeledes foreslaaet fra vor Side. Ændringsforslaget til § 31, Stykke 6, som vil medføre, at Arbejdsløshedsunderstøttelserne i Vinter ikke kan trykkes ned, var ogsaa en af de Bestemmelser, som vi i sin Tid foreslog.

Ændringsforslaget til § 32, hvorefter det direkte i Loven fastslaas, at Arbejdsvilkårene ved Nødarbejder kan fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, knæsætter det Princip, som vi fra første Færd har ment maatte kræves overfor Arbejder af denne Karakter, og overfor en Udtalelse af Ministeren paa dette Punkt maa jeg have Lov til at sige, at denne Udtalelse kan den højtærede Minister ikke helt mene, som den var fremsat. Den højtærede Minister sagde, at let, der her bestemmes, i Virkeligheden ikke

er andet, end hvad der hele Tiden havde været tilstræbt af ham. Jeg haaber ikke, at det er nødvendigt at komme ind paa Citater paa dette Punkt, men jeg maa dog have Lov til at sige, at det var dog en af de Ting, den højtærede Minister fastholdt, at man maatte foretrække, at de Arbejder, der skulde sættes i Gang, var af den Beskaffenhed, at Arbejderne kunde blive beskæftiget ved dem *hele Tiden*, medens det blev gjort gældende fra vor Side, at vi maatte foretrække, at det samme Arbejde blev udført af flere Arbejdere i kortere Tid. Denne Opfattelse, vi gjorde gældende der, bliver nu lovfæstet. Og den højtærede Minister vil selvfølgelig ikke kunne se bort derfra i sin Administration. Vi fra vor Side tvivler om, at Nødarbejderne kan faa nogen afgørende Betydning i denne Vinter, naar de ikke organiseres i større Omfang, end det hidtil øjensynligt har været paatænkt af den højtærede Regering. Men efter den Affattelse, Paragraffen har faaet med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdsvilkårene, mener jeg i hvert Tilfælde ikke, at der vil være Fare for, at der opstaar Vanskeligheder overfor Nødarbejderne paa dette Punkt, naar Ministeren altsaa, som vi selvfølgelig venter, administrerer Loven i Overensstemmelse med denne nye Bestemmelses Aand.

Med Hensyn til Kontrolbestemmelserne er der opnaaet Enighed mellem alle Parter om et System, der er befriet for det, der gjorde de tidligere foreslaaede Systemer utiltalende for Arbejderstanden, nemlig den stærke Indblanding af Arbejdsgiverne i selve Kontrollens Udøvelse. Jeg tillod mig ved anden Behandling af denne Sag her i Tinget at udtale, at efter min Formening gik Vejen paa dette Omraade ikke gennem et System, som er forhadet af hele den samlede Arbejderstand, men at Vejen derimod maatte gaa gennem en Styrkelse af den ansvarsbevidste og økonomisk interesserede Kontrol, som Arbejdsløshedskasserne selv udøver. Det er nu lykkedes at finde en saadan Vej, og det kan vi fra vor Side kun være glade for. Vi kan altsaa tiltræde samtlige de Ændringsforslag, som er stillet, og kan anbefale dem til Vedtagelse.

Det er sikkert et i Rigsdagens Historie enestaaende Tilfælde, at en Eneste Behandling af et Lovforslag her i dette høje Ting standses midt i en Ministers Tale, og at der paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne opnaas et vidtrækkende Forlig mellem samtlige Rigsdagens Partier. Jeg udtalte i Forgaars her i Tinget, at der syntes et Sted at være en Villie stærk nok til at fremkalde det beklagelige Resultat, at for første Gang i vor